

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۳/۱۵

انجمن فارو

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تونو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

هالنند- لاهه- ۱۳۹۷/۱۲/۲۳

چهلمین سالروز قیام بیست چهارم حوت مردم هرات گرامی باد

از قیام ۲۴ حوت ۱۳۵۷ مردم هرات امسال چهل سال میگذرد، قیام ۲۴ حوت هرات نقطه عطفی در تاریخ مبارزات مردم افغانستان علیه حاکمیت حزب دموکراتیک خلق بشمار میاید، هنوز از حاکمیت آن حزب جنایتکار و ضد مردمی یکسال هم نگذشته بود که مردم سلحشور هرات از بی بند و باری و ببند و بگیر های عوامل رژیم بستوه آمده بودند و در ابتدا با اعتراض علیه سیاستهای حاکمیت دست به اعتراض ضد دولتی در ولسوالی های پشتون زرغون بروز نهم حوت زدند. این اعتراضات بتاریخ های هجدهم و نهم حوت به غوریان زنده جان کشیده شده که با سرکوب وحشیانه و دستگیری مردم توسط قوای دولتی و حزبیهای مردم ستیز روبرو گردید.

در پی دستگیری مردم عامه از برزگر و کارگرو معلم و کارمندان و مردم روستائی و انتقال آنها به زندانها و فرقه هرات ، مردم خشمگین گردید و قرار بر آن شد تا اعتراض عمومی بروز پنجشنبه ۲۴ حوت در شهر هرات برگزار گردد، مردم از روستا ها و اطراف هرات همراه با مردم شهر در خیابانهای این شهر باستانی دست به راه پیمایی زدند اما از آنجا که عوامل دولتی از قبل بر نقاط استراتژیک شهر از جمله قلعه اختیار الدین و ماموریت های پولیس و دفاتر حزبی در ادارات دولتی کمین کرده بودند بر مردم معترض با فیر گلوله دست به کشتار معترضین دست زدند. هر قدر سرکوب شدت می یافت، مردم خشمگین تر میشدند.

بدستور نظیف الله نهضت والی وقت هرات (اکنون پناهنده در اروپا)، سید مکرم قوماندان فرقه ۱۷ هرات و جنرال روسی ویسلوویچ واحد های زرهی فرقه هرات را به خیابانهای هرات برای هدف قرار دادن مردم فرستاده و با قتل عام مردم و معترضین غیر مسلح از زمین و نیروی هوایی با بمباردمان هوایی از هوا دست به کشتار مردم زدند و این جنایت آتش خشم معترضین را شعله ور تر ساخته و رویارویی مردم با دستگاه کشتار دولتی (جنرالها و صاحب منصبان خلقی پرچی و کمیته های جاسوسی حزبی) تبدیل به یک جنگ نا برابر گردید، مردم با دست خالی با بیل و تبر سنگ و چوب در مقابل تانکها و بریدیمهای دشمنان مردم یورش بردند.

کشتار بیرحمانه مردم بروزهای ۲۴ و ۲۵ حوت به بیش از هزاران نفر رسیده بود که باعث خشم صاحب منصبان غیر حزبی در فرقه ۱۷ هرات گردید و تعدادی از صاحب منصبان غیرحزبی بروز ۲۶ حوت با پیوستن به مردم بپا خواسته هرات، با قیام در برابر مشاورین روسی و صاحب منصبان خلقی پرچی در فرقه ۱۷ هرات، همبستگی خود را با مردم اعلام داشتند و با باز کردن تحویلخانه های فرقه و تقسیم مهمات بین مردم، جنگ و رویارویی مردم با دولت مزدور به اوج مقاومت مسلحانه تبدیل گردید.

از آنجاییکه قیام بیست چهارم حوت هرات یک طغیان خود جوش مردمی بوده و نزدیک به مرحله پیروزی بود. ترس از پیروزی مردم هرات، موجب التماسهای نور محمد تره کی به کاسگین و برژنف برای ارسال سربازان و نظامیان شوروی با لباس افغانی در سرکوب مردم هرات، درخواست مداخله هوایی مستقیم توسط طیاره های نظامی از داخل خاک شوروی و اعزام نیروی زمینی از بندر آقینه به صوب هرات شد.

شرح مفصل درخواست نور محمد تره کی با کاسگین که در اعلامیه های قبلی فارو بخاطر یادواره حماسه ۲۴ حوت هرات بنشر رسیده، نیاز به یاد آوری مجدد آن نیست. در اینجا به یک بخش کوچک از گفتگوی تره کی، این نوکر بدسگال شوروی و کاسگین اشاره میگردد که (یا به اصطلاح پیروان او نابغه شرق شان چقدر بی ازرم بوده و نهایت سر سپردگی اش در همین جمله خلاصه میگردد) به منزله مشت نمونه خروار نقل میشود:

"آ. ن. کاسیگین. اگر توسط طیارات بشما سرعت تانکها، مهمات لازمه و هاوان ها را انتقال دهیم آیا شما کارشناسان مربوطه را که بتوانند این اسلحه را استفاده کنند، خواهید یافت؟ نور محمد تره کی: به این پرسش من پاسخ داده نمیتوانم. درباره آن مشاوران شوروی میتوانند پاسخ دهند."

از محتوای این بخش مذاکره نور محمد تره کی که در دستگاه استخبارتی شوروی وقت بنام مستعار "نور" در خدمت دستگاه جاسوسی ک جی بی بود و به همین جهت در افغانستان سمت رهبری حزب مزدور دموکراتیک

خلق را شوروی ها به او سپرده بودند، ثبوت روشنی از وابستگی مطلق حزب اش به روسها است. نا گفته پیداست که حرف اول را با وجود اینکه نور محمد تره کی رهبر حزب د. خ را به یدک میکشید و به مثابه رئیس جمهور گماشته شده بود، مشاوران روسی می گفتند و در واقعیت افراد ک جی بی یا دستگاه جهنمی جاسوسی شورویها، حاکمان و گرداننده گان واقعی کابل انزمان بودند و این هویت واقعی مدعیان حاکمیت انزمان است که باید از ان نسل امروزی و فردای جامعه ما خوب مطلع گردند، آنرا بخاطر بسپارند و از آن بیاموزند.

با این درخواست نور محمد ترکی که بدون شک توسط سایر اعضای بیروی سیاسی و کمیته مرکزی ح.د.خ. ا. تأیید شده بود، رهبران حزب مرتکب دو جنایت نا بخشودنی در حق مردم افغانستان و در کشتار مردم هرات شدند:

اول اینکه راه ورود اردوی تجاوزگر شوروی را به افغانستان برای سرکوب مردم هرات و سایر ولایات باز نمود، دوم اینکه در کشتار و قتل عام مردم به پا خواسته هرات، طیارات روسی با علامت قوای هوایی افغانستان تا توانستند بر قیام کنندگان و شهریان هرات بم ریختند. علاوه بر آن جاسوسان ک جی بی و ادمکشان بومی تحت رهبری شان بمدت چندین

شب و روز ولسوالی های هرات را از زمین و هوا زیر بمباردمان قرار داده و با توپ و تانک شهر را محاصره کرده و به سرکوب مردم مبادرت ورزیدند. قربانیان این سرکوب و حشیانه بیش از بیست و چهار هزار شهید و هزاران زخمی و معلول بودند. اما خلقی ها به این اکتفا نکرده و صد ها نفر دیگر را به جرم همکاری در قیام دستگیر و اعدام نمودند.

در بخشی از اسناد بنشر رسیده بنام **ک جی بی در افغانستان** نوشته واسیلی متروخین، آرشیف دار ارشد ک جی بی در رابطه با قیام هرات چنین آمده است که "در ماه مارچ ۱۹۷۹ در انزمان که دگرمن کنیچف مشاور نظامی فرقه بود، نیز تلاشی برای شورش در برابر مقامات دولتی صورت گرفته بود. یک گروه عملیاتی وزارت دفاع اتحاد شوروی و نمایندگی کی جی بی برنامه فعالیت های نظامی، عملیاتی و سیاسی در برابر شورشیان و در جهت استقرار حکمرانی رژیم کابل در مرکز و اطراف ولایت هرات را طرح ریزی کردند. شهر در محاصره سربازان شوروی قرار داشت."

هرات باستان را از هوا و زمین توسط ددمنشان روسی و نوکران افغانی آنها زیر حملات بیرحمانه قرار داشت. با محاصره شهر هرات توسط نیروهای نظامی تازه وارد از فرقه قندهار، به قواندانی جاسوس شناخته شده آنوقت شوروی شهناز تنی، عده بیشتر مردم به رگبار تفنگ و هاوان و راکت روبرو شده و موجی از دستگیری و محاکمه صحرائی براه انداخته شد. به بی رحمانه ترین شکل ممکن مردم را کشتند و در گور های دسته جمعی که توسط بلدوزر ها و لودر ها در اطراف و اکناف شهر هرات حفر میگردید دسته دسته، چه بسی که زنده بگور کردند و زیر خاک نمودند.

جنایتهای سازمانیافته ح.د.خ.ا به سرکوب اعتراض مسالمت امیز مردم هرات خلاصه نمیگردد. سرکوب سیستماتیک و خشونتبار هر حرکت مخالف اشغال و هر انسان دگر اندیش توسط حکومت دست نشانده، خط سرخپست از خون مردم افغانستان که تاریخ جنایتبار ۱۴ ساله حاکمیت این حزب مزدور د.خ.ا. را در افغانستان رقم زده است. اگرچه چند مثالی از قیام های مردم افغانستان اکتفا کنیم، میتوان از قتل عام مردم کرهاله کنر در

۲۰ اپریل ۱۹۷۹، سرکوب قیام چنداول کابل در دوم سرطان ۱۳۵۸ که با گرفتاری وسیع متعاقب آن همراه بود، براه انداختن دریای خون از جوانان پوهنتون کابل، پولی تخنیک و لیسه های افغانستان بعد از هر اعتصاب و یا پخش هر شب نامه، سرکوب قیام بالاحصار در ۱۴ اسد و سرکوب خونین قیام سوم حوت شهریان کابل، بیانگر واقعیت خون اشام حاکمیت ح.د.خ.ا است. اتهام جنایتکار بر جبین این مزدوران اجنبی نقش بسته است و دریایی از خون بین این عاملین بربادی افغانستان و مردم این کشور فاصله ایجاد نموده است. کارنامه ننگین ۱۴ ساله حاکمیت پوشالی این حزب، ننگ ابدی را در تاریخ به نام مسولین، رهبران کمیته مرکزی، بیروی سیاسی، والیان، جنرالان، مسئولین کمیته های سیاسی شهری و ولایتی این حزب جنایت پیشه، ثبت تاریخ گردیده است. مردم افغانستان جنایکاران را نه فراموش میکنند و نه میبخشند.

یاد همه جان بر کفان قیام قهرمانانه ۲۴ حوت گرامی باد.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان
افغان در اروپا " فارو "